

LEVHA HAKKINDA

Peygamberimiz Hazret-i Muhammed'in haricî ve ahlâkî vasıflarından bahseden eserlere "Hilye-i Saadet" veya Hilye-i Şerif" denir. Elinizdeki bu levha da onlardan biridir. "Hilye" aslı olan yerlerin bütün belâlardan emin bulunacağına, orada oturan kimselerin dert yüzü görmeyeceğine ve daima hayırla karşılaşacağına inanıldığı için, eski evlerimizin duvarlarında muhakkak rastlanırdı. Herkesin mâli imkânının böyle bir sanat eserini elde etmek hususunda müsaîd olamayacağı tabiidir. Bu sebeple "Hilye-i Saadet" geçen asırda, Cevdet Paşa'nın "Kıyas-ı Enbiya" isimli Türkçe eserinden mânâca hülâsa edilmiş ve meşhur yazı ustası Bakkal Ârif Efendiye (1830 - 1909 arasında yaşayan bu hattatımız, bir ara bakkallıkla da uğraştığı için bu nâm ile anılır.) 1304 Hicrî (1887) yılında yazdırılarak, Matbaa-i Osmaniye'de devrin teknik imkânlarına göre en iyi bir şekilde bastırılmıştır. Bu metni, yeni harflere çevrilmiş olarak aşağıda verirken, XIX. asrın sonlarından itibaren pek çok müslüman Türk evinin duvarını süsleyen bu güzel eseri, sekseniki yıl sonra, tekrar meraklılarına arz etmenin huzuru içindeyiz. Evvelce basılan nüshanın eb'adı 36.4 × 79.2 cm dir.

Uğur DERMAN

HİLYE-İ SAADET

"Muhammed Allah'ın resûlüdür, onun maiyetindekiler ise küffarâ karşı çok çetin, kendi aralarında gayet merhametlidirler. Onları görürsün, rûkû ve sücud ederler. Allah'ın fadil ve rıdvanını isterler. Onların yüzlerinde secde eserleri görülür."

Resûl-ü mücteba Muhammed Mustafa Hazretleri

(Allah'ın selât ve selâmı onun üzerine olsun) Hilkatça ve ahlâkça nev'i benî Âdemin ekmele idi. Hep enbiya-i izam (Allah'ın selât ve selâmı üzerlerine olsun) tammül aza ve güzel yüzlü olup Habib-i Hüdâ anların en güzeli idi. Cism-i pâki güzel hep azası mütenâsip endamı gayet matbû anlı ve göğsü ve avuçları ve iki omuzlarının arası geniş idi. Boynu uzun ve mevzun ve gümüş gibi saf omuzları ve bazuları ve baldırları iri ve kalın bilekleri uzun parmakları uzunca elleri ve parmakları kalınca idi. Mübarek karnı göğsü ile beraber olup şişman değil idi. Ve ayaklarının altı çukur olup, düz değil idi. Uzuna karib orta boylu iri kemikli iri gövdeli güçlü kuvvetli idi. Ne zayıf, ne semiz belki ikisi ortası ve sıkı etli idi. Mübarek cildi ise ipekten yumuşaktı. Kemal-i itidâl üzere büyük başlı hilâl kaşlı çekme burunlu az değirmi çehreli ve söbûce yüzlü idi. Şişman yüzlü yumru yanaklı değil idi. İki kaşının arası açık ve fakat kaşları birbirine karib idi. Çatık kaşlı değildi. Ve iki kaşının arasında bir damar var idi ki vakt-i gazabında kabarıp görünürdü. Kırpıkları uzun gözleri kara ve güzel ve büyücek idi. Ve gözlerinin akında az kırmızılık var idi. Levni ezher idi. Yani ne kireç gibi ak ne de karayağız belki ikisi ortası ve gül gibi kırmızıya mâil beyaz ve nuranî ve berrak olup mübarek yüzünde nur lemaan ederdi. Dişleri inci gibi âbdar ve tâbdar olup söylerken ön dişlerinden nur saçılır ve gülerken fem-i saadeti bir lâtif şimşek gibi ziyalar saçarak açılır idi. Saçları ne pek kıvrık ne de pek düz idi. Ve saçlarını uzattığı vakit kulaklarının memelerini tecavüz ederdi. Sakalı sık ve tam idi. Uzun değil idi. Ve bir tutamdan ziyadesini alırdı. Âlem-i bakaya rihlet buyurdıklarında saç sakalı henüz ağarmıya başlayıp başında biraz ve sakalında yirmi kadar beyaz kıl var idi. Cismi nazif kokusu latif idi. Koku sürünsün sürünmesin teni ve teri en güzel kokulardan âlâ kokardı. Bir kimse anıyla musafaha etse bütün gün anın rayiha-i tayyibesini duyardı. Mübarek eliyle bir çocuğun başını mesh etse rayiha-i tayyibesıyla o çocuk sair çocuklar arasında malûm olurdu. Doğduğu vakit dahî pâk ve latif idi. Ve sünnetli göbeği kesik olarak doğmuş idi.

ÇÜNKÜ SEN BÜYÜK BİR AHLAK ÜZRESİN

(Çünkü sen muazzam bir karakter üzere yaratılmışsın)

Havassı (hisleri) fevkalâde kavi idi. Pek uzaktan işitir ve kimsenin göremeyeceği mesafeden görürdü. Ve hep harekâtı mutedil idi. Bir yere azimetinde acele ve sağa ve sola meyletmeyip kemali vakar ile doğru yoluna gider ve fakat sür'at ve sühûletle yürür idi. Şöyle ki âdeta yürür gibi görünür lâkin yanında gidenler sür'at ile yürüdükleri halde geri kalırlardı. Yüzünde nûr ve melâhat sözünde selâset ve letafet lisanında talâkat ve fesahat beyanında fevkalâde belâgat var idi. Ve herkesin akl-u idrâkine göre söz söylerdi. Güler yüzlü tatlı sözlü idi. Kimseye fena söz söylemez ve kimseye bed muamele eylemez ve kimsenin sözünü kesmez idi. Mülâyim ve mütevazi idi. Haşin ve galiz değil idi. Fakat mehîb ve vakûr idi. Gülmesi dahî tebessüm idi. Anı ansızın gören kimseyi mehabet alırdı. Ve anın'la ülfet ve musahabet eyliyen kimse ana can-i gönülden âşık ve muhib olurdu. Ehl-i fadla derecelerine göre ihtiram eylerdi. Akrabasına dahi pek ziyade ikram eylerdi. Lâkin anları kendilerinden efdal olanların üzerine takdim etmezdi. Ehl-i beytine ve ashabına hüsn-ü muamele ettiği gibi sâir nâsa dahi rıfk ve ıft ile muamele ederdi hizmetkârlarını pek hoş tutardı. Kendisi ne yer ve ne giyer ise anlara dahi anı yedirir ve anı giydirdi.

Sahîy ve kerîm, şefik ve rahîm şeci' ve halîm idi. Ahd ve vadinde sabit ve kavlinde sadık idi. Hüsn-ü ahlâkça ve akl-u zekâvetçe cümle nâsa faik ve hertürlü medh-u senâyâ lâyık idi. Elhasıl sureti pek güzel siyreti mükemmel misli yaratılmamış bir vücud-i mes'ud ve mübarek idi. Allah'ın selât ve selâmı onun ve ona yakın olanlarla sahabesi üzerine olsun.

Kıyas-ı Enbiya'dan hülâsa olunmuştur. Hukuk-ı imtiyaziyesi mahfuzdur. Matbaai Osmaniye'de tabolunmuştur. Hacı Ahmet Ârif tarafından yazılmıştır. Sene 1304.

Hilye metninin dışında, yukarıda, dört Halife'nin, aşağıda Aşere-i Mübeşşere'nin ve Peygamberimizin ilk zevceleri Hazret-i Hatice ile kızları Hz. Fatıma'nın, torunları Hz. Hasan ve Hüseyin'in (Allah cümlesinden razı olsun) mübarek isimleri yazılıdır.

BU ESER, AJANS - TÜRK MATBAACILIK SANAYİİ'NİN FOTO - MEKANİK STÜDYOLARINDA HAZIRLANIP OFSET TESİSLERİNDE BASILMIŞTIR.

DİKKAT : Bu yazıyı dikkatle sökünüz ve levhayı çerçevelettikten sonra arkasına yapıştırınız.